

Aneta Rejman
Uniwersytet Rzeszowski

Uczniowskie kluby sportowe w Polsce w świetle obowiązujących uregulowań prawnych oraz orzecznictwa sądów powszechnych **Students sports clubs in Poland in the light of existing legislation and legal regulation of general court jurisdiction**

Streszczenie

Artykuł poświęcony jest kwestiom związanym z tworzeniem i działalnością uczniowskich klubów sportowych (UKS) w Polsce w świetle obowiązujących przepisów i regulacji prawnych. Doświadczenie pokazuje, że wiele ważnych decyzji dotyczących sfery uczniowskich klubów sportowych jest często podejmowana niezgodnie w stosunku do obowiązującego prawa. Chodzi przede wszystkim o sprawy związane z prawidłowymi zapisami w klubowych statutach, wpisami w rejestrze, a także przeprowadzaniem imprez sportowych. Artykuł jest swego rodzaju próbą podsumowania dotychczasowego prawa w obszarze poruszanego problemu.

Słowa kluczowe: uczniowskie kluby sportowe, orzecznictwo, sądy (powszechnie i administracyjne)

Summary

This article is devoted to the issues related to creation and activities of school's clubs in Poland in the light of existing legislation and legal regulation of an administrative and general court jurisdiction. It examines the legislation and legal regulation in relating to the operation of school sports clubs, especially under the current sport law from 2010.

Experience shows that a number of important decisions concerning the sphere of student sports clubs are often made in against the applicable law, or are the subject of an irrelevant administrative decisions . It is all about matters related to the proper editing of the Statute of the club, the entry in the register or the conduct of sport events - which means that after the exhaustion of the instance may be appealed to the ordinary courts.

This article is a kind of an attempt to summarize the existing law, ie. the relevant law as well as constantly updated court decisions - designed to indicate the accuracy of proceedings in matters relating to the establishment and the activities of student's clubs.

Keywords: school sports clubs, legal regulation, courts (general and administrative)

Uwagi wstępne

W dniu 25 czerwca 2010 roku – po uprzednim rozpatrzeniu poprawek Senatu, Sejm RP VI kadencji na swoim 69 posiedzeniu uchwalił długo oczekiwaną Ustawę o sporcie. Została ona podpisana przez Marszałka Sejmu pełniącego obowiązki Prezydenta RP w dniu 5 lipca 2010 roku, zaś jej publikacja nastąpiła w Dzienniku Ustaw z dnia 15 lipca 2010 roku (Dz.U. 2010). Ustawa weszła w życie po upływie 3 miesięcy od dnia jej ogłoszenia, tj. 16 października 2010 roku.

Z chwilą wejścia w życie w/w ustawy, nastąpiła utrata mocy dwóch aktów prawnych regulujących dotychczasową problematykę sportu, zarówno amatorskiego jak też profesjonalnego tj. ustawy z dnia 18 stycznia 1996 roku *o kulturze fizycznej* (Dz.U. 2007) oraz ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku *o sporcie kwalifikowanym* (Dz.U. 2005).

Uchylona ustawa *o kulturze fizycznej* w swej dotychczasowej postaci regulowała zasady działalności w ogólnej sferze kultury fizycznej jak również zadania organów administracji rządowej i samorządowej, klubów sportowych oraz pozostałych podmiotów w zakresie realizacji procesów związanych z wychowaniem fizycznym, uprawianiem sportu, rekreacji i rehabilitacji ruchowej.

Z kolei zasadniczym zadaniem ustawy *o sporcie kwalifikowanym* było sprecyzowanie zasad prowadzenia działalności w ramach sportu kwalifikowanego, uczestnictwa we współzawodnictwie sportowym jak również zadań organów administracji rządowej i samorządowej oraz pozostałych podmiotów w zakresie organizacji sportu kwalifikowanego i współzawodnictwa sportowego.

Niewątpliwym wydaje się fakt, iż przedmiot i zakres regulacji wskazanych ustaw częściowo się krzyżowały, albowiem ustawa o sporcie kwalifikowanym traktowana była jako *lex specialis* w stosunku do ustawy o kulturze fizycznej, odnoszącej się do organizacji i uprawiania sportu kwalifikowanego będącego *formą aktywności człowieka związaną z uczestnictwem we współzawodnictwie sportowym organizowanym lub prowadzonym w określonej dyscyplinie sportu przez polski związek sportowy lub podmioty działające z jego upoważnienia* i współzawodnictwa sportowego będącego *indywidualną lub zbiorową rywalizacją osób zmierzającą do uzyskania właściwych dla danej dyscypliny sportu rezultatów* (Dz.U. 2005).

Uchylenie wskazanych przepisów powiązane było z wprowadzeniem jednego aktu prawnego kompleksowo regulującego problematykę prawną sportu, jako zmierzające do rozwiania wszelkich wątpliwości interpretacyjnych związanych z dotychczasową formą uregulowania zagadnień szeroko rozumianej kultury fizycznej i sportu, na co bez wątpienia wskazuje treść uzasadnienia projektu ustawy: *równoległe istnienie dwóch ustaw regulujących sferę kultury fizycznej powoduje znaczne problemy interpretacyjne i utrudnia prawidłowe stosowanie obowiązujących przepisów. Ustawy te nie są także w pełni spójne. Ponadto każda z tych ustaw zawiera liczne unormowania, w szczególności pojęcia i instytucje, które w praktyce przysparzają istotnych trudności interpretacyjnych. Obecnie główną negatywną cechą prawa sportowego w Polsce jest jego "przeciążenie" normami rangi ustawowej...* (Rządowy projekt ustawy o sporcie, nr 2313, 28.08.2009, s. 2).

Niniejszy artykuł poświęcony jest analizie obecnie obowiązujących uregulowań prawnych oraz orzecznictwa sądowego dotyczącego funkcjonowania szkol-

nych klubów sportowych, zwłaszcza pod rządami obecnie obowiązującej ustawy z 2010 roku. Wiele istotnych rozstrzygnięć dotyczących sfery uczniowskich klubów sportowych zapada często niezgodnie z obowiązującym prawem bądź jest przedmiotem nietrafnych decyzji administracyjnych. Są to w szczególności kwestie związane z prawidłowym redagowaniem statutu klubu, wpisu do ewidencji czy też prowadzenia działalności pozasportowej – co powoduje, iż po wyczerpaniu toku instancyjnego mogą być zaskarżane do sądów powszechnych.

Uczniowskie kluby sportowe w świetle ustawy o sporcie

Problematyka związana z działalnością uczniowskich klubów sportowych została uregulowana w art. 4 *ustawy o sporcie*, zgodnie z treścią którego *szczególnym rodzajem klubu sportowego jest uczniowski klub sportowy*.

Dotychczasowy odpowiednik omawianego przepisu uregulowany był w art. 7 *ustawy o kulturze fizycznej*, który również stanowił, iż *szczególnym rodzajem klubu sportowego jest uczniowski klub sportowy*. Jediną dostrzegalną zmianą w stosunku do wcześniejszego uregulowania było wprowadzenie przez ustawodawcę przepisu określającego treść załączników do wniosku o wpis uczniowskiego klubu sportowego do ewidencji. Przewiduje to wprost art. 4 ust. 5 *ustawy o sporcie*, wskazując, iż do takiego wniosku należy dołączyć statut, listę założycieli zawierającą ich imiona i nazwiska, daty i miejsca urodzenia, miejsca zamieszkania oraz własnoręczne podpisy, jak również informację o adresie siedziby klubu sportowego (Dz. U. 2014).

Zgodnie z omawianą ustawą, uczniowski klub sportowy jest specjalnym rodzajem stowarzyszenia, tworzonym na potrzeby rywalizacji nieletnich zawodników – zarówno dzieci jak i młodzieży. Ponieważ tworzenie w/w klubów następuje w myśl przepisów ustawy *prawo o stowarzyszeniach* (Dz. U. 2001) z wyłączeniem przepisów dotyczących rejestracji - to w praktyce uczniowski klub sportowy tworzony jest zaś przez co najmniej piętnaście pełnoletnich osób. Znajduje tutaj bowiem zastosowanie art. 9 *ustawy prawo o stowarzyszeniach*, który stanowi, że *osoby w liczbie co najmniej piętnastu, pragnące założyć stowarzyszenie, uchwalają statut stowarzyszenia i wybierają komitet założycielski* (Dz. U. 2001).

Oczywiście ustawa nie określa górnej granicy liczby osób podejmujących czynności celem powołania stowarzyszenia. Wymaga jedynie, aby z zgromadzeniu założycielskim brało udział minimum 15 osób, natomiast za przyjęciem statutu lub wyborem komitetu założycielskiego nie muszą one wypowiedzieć się jednomyślnie. W ustawie nie jest również ustalona liczba członków komitetu założycielskiego. Ponieważ z natury rzeczy komitet jest organem kolegialnym, minimalna liczba członków musi wynosić trzy osoby (Sarnecki, 2007).

Z kolei zgodnie z treścią art. 3 w/w ustawy *prawo tworzenia stowarzyszeń przysługuje obywatelom polskim mającym pełną zdolność do czynności prawnych i niepozbawionym praw publicznych. Małoletni w wieku od 16 do 18 lat, którzy mają ograniczoną zdolność do czynności prawnych, mogą jedynie należeć do stowarzyszeń i korzystać z czynnego i biernego prawa wyborczego, z tym że w składzie zarządu stowarzyszenia większość muszą stanowić osoby o pełnej zdolności do czyn-*

ności prawnych. Malesni poniżej 16 lat mogą natomiast, za zgodą przedstawicieli ustawowych, należeć do stowarzyszeń według zasad określonych w ich statutach, bez prawa udziału w głosowaniu na walnych zebraniach członków oraz bez korzystania z czynnego i biernego prawa wyborczego do władz stowarzyszenia; jeżeli jednak jednostka organizacyjna stowarzyszenia zrzesza wyłącznie malesni, mogą oni wybierać i być wybierani do władz tej jednostki (Dz. U. 2001).

Zgodnie z obowiązującym prawem cywilnym, zdolność do czynności prawnych, jej nabywanie i utratę regulują przepisy kodeksu cywilnego. Regulują one również status osób o ograniczonej zdolności do czynności prawnych, z tym że zgodnie z przepisami prawa cywilnego taką ograniczoną zdolność do czynności prawnych mają malesni, którzy ukończyli lat trzynaście, oraz osoby ubezwłasnowolnione częściowo (Dz. U. 2014).

Ustalenie, czy osoba fizyczna ukończyła lat 13, następuje z uwzględnieniem zasad obliczania terminu wynikającymi z kodeksu cywilnego. Ukończenie 13-go roku życia następuje z początkiem, a nie końcem pierwszego dnia terminu, w dniu odpowiadającym dacie urodzin o godz. 0.00. W imieniu osoby, która nie posiada zdolności do czynności prawnych, występuje przedstawiciel ustawowy. Przedstawicielami ustawowymi osób, które nie ukończyły 13-go roku życia, są w zasadzie rodzice, natomiast osoby ubezwłasnowolnionej całkowicie – opiekun. Może on być również przedstawicielem ustawowym dziecka, jeżeli żadnemu z rodziców nie przysługuje władza rodzicielska. W sytuacji gdy władza rodzicielska przysługuje obojgu rodzicom, każde z nich może działać samodzielnie jako przedstawiciel ustawowy dziecka (Serwach, 2014).

Niewątpliwie artykuł 3 ustawy prawo o stowarzyszeniach należy traktować jako *lex specialis* (Sarnecki, 2007) w stosunku do przepisów kodeksu cywilnego co oznacza, że nawet osoby poniżej 13 roku życia, za zgodą swych ustawowych przedstawicieli, mogą już należeć do stowarzyszeń w postaci uczniowskich klubów sportowych.

Jak już wspomniano, tworzenie uczniowskich klubów sportowych podlega przepisom ustawy prawo o stowarzyszeniach z wyłączeniem przepisów dotyczących rejestracji. Regulacja ta stanowi niewątpliwie duże ułatwienie, albowiem daje wprost możliwość powołania uczniowskiego klubu sportowego za pośrednictwem jego zgłoszenia do ewidencji prowadzonej przez właściwego starostę. Zgodnie bowiem z treścią Rozporządzenia Ministra Sportu i Turystyki z dnia 18 października 2011 roku w sprawie ewidencji klubów sportowych, założyciele składają jedynie wniosek o wpis do ewidencji wraz ze statutem, listą założycieli, zawierającą imiona i nazwiska, datę i miejsce urodzenia, miejsce zamieszkania oraz własnoręczne podpisy założycieli, a także informacją o adresie tymczasowej siedziby klubu sportowego (Dz. U. 2011) a więc nie muszą stosować ustalonych formularzy. Ponadto postępowanie rejestrowe – w porównaniu z rejestracją w Krajowym Rejestrze Sądowym – nie wymaga uiszczenia opłaty sądowej, która zgodnie z treścią art. 53 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych wynosi 250 zł, zaś w przypadku jednoczesnego wpisu stowarzyszenia do rejestru przedsiębiorców wynosi 500 zł (Dz.U.2014).

Omawiając tematykę rejestru uczniowskiego klubu sportowego nie sposób nie odnieść się tutaj do samej instytucji rejestrów, które w doktrynie prawa cywilne-

go dzieli się na rejestry podmiotowe i przedmiotowe. Celem rejestru podmiotowego jest ujawnienie podmiotów różnego rodzaju stosunków prawnych, zaś rejestru przedmiotowego – ujawnienie określonych przedmiotów i ich sytuacji prawnej. Obydwa rodzaje wymienionych rejestrów można podzielić na dwie kategorie – rejestry ewidencyjne (wpisy mają znaczenie wyłącznie informacyjne i nie pociągające za sobą żadnych skutków prawnych) i rejestry, do których wpisy pociągają za sobą skutki w sferze prawa materialnego (Ignatowicz, 2000). Zgodnie z powyższym, zastosowany przez ustawodawcę termin „*ewidencja*” powinien być traktowany jako publiczny i podmiotowy rejestr, nie mający jedynie ewidencyjnego charakteru, albowiem uczniowski klub sportowy uzyskuje osobowość prawną z chwilą wpisania do ewidencji - wpis do tej ewidencji nie ma mieć znaczenia informacyjnego poprzez przedstawienie danych bowiem jego głównym celem jest wywołanie skutku prawnego.

Wskazać należy, iż wpis i odmowa wpisu do ewidencji następują na podstawie decyzji administracyjnej, bowiem zgodnie z treścią art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego *organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej* (Dz.U.2013).

Uproszczony tryb powoływania do życia klubu uczniowskiego można wykorzystać na potrzeby powołania jakiegokolwiek klubu w formule stowarzyszeniowej – byle tylko nie zakładał on prowadzenia działalności gospodarczej. Taką możliwość przewiduje wprost art. 4 ust. 7 u.s. Równocześnie zauważyć należy, że w praktyce nie funkcjonuje zbyt dużo takich klubów. Głównym motywem, który pozostaje decydujący przy zakładaniu klubu, jest możliwość podjęcia, chociażby w przyszłości, działalności gospodarczej, która umożliwi pozyskiwanie dodatkowych środków oraz rozwój klubu.

Stosowanie ustawy w świetle orzecznictwa sądów powszechnych

Wprowadzenie w życie ustawy o sporcie spowodowało, iż na gruncie jej stosowania napotkano szereg wątpliwości natury prawnej związanej z prawidłową interpretacją jej poszczególnych przepisów. O ile jej poszczególne regulacje zawarte ustawie o kulturze fizycznej czy też w ustawie o sporcie kwalifikowanym posiadały już ugruntowane orzecznictwo, to w stosunku do nowo wprowadzonej ustawy na chwilę obecną widoczny jest jego brak.

Analizy jednej ze spraw dotyczących funkcjonowania uczniowskich klubów sportowych dokonał Sąd Okręgowy w Toruniu, orzekając, że *prawidłowa wykładnia art. 4 ust. 7 ustaw o sporcie i art. 4 ust. 2 i 4 ustawy prawo o stowarzyszeniach uzasadnia stanowisko, że uczniowski klub sportowy jest szczególnym rodzajem klubu sportowego nastawionego jedynie na prowadzenie działalności sportowej. W przeciwieństwie do innych klubów sportowych uczniowski klub sportowy nie może podejmować działalności gospodarczej, co powoduje, że postanowienia statutu na ten temat, jako sprzeczne z prawem są nieważne* (Postanowienie SO w Toruniu z 02.04.2013).

Rozpoznawana sprawa dotyczyła wątpliwości natury prawnej – czy uczniowski klub sportowy podlega wpisowi do KRS, jeżeli jego statut przewiduje prowadzenie działalności gospodarczej. Rozpoznając powyższą kwestię, Sąd orzekający posiłkował się analizą wzajemnych relacji między art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. *o sporcie* i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. *o swobodzie działalności gospodarczej* (Dz.U.2013).

Pierwszy ze wspomnianych artykułów stanowi, że uczniowski klub sportowy działa na zasadach przewidzianych w przepisach prawa o stowarzyszeniach, z wyłączeniem przepisów o rejestracji, natomiast drugi przywołany artykuł zezwala na podjęcie działalności gospodarczej przedsiębiorcy niebędącemu osobą fizyczną po uzyskaniu wpisu do rejestru przedsiębiorców w Krajowy Rejestr Sądowy.

Z uwagi na zawarte w art. 4 ust. 2 ustawy o sporcie odesłanie do ustawy prawo o stowarzyszeniach – rozważeniu przez Sąd orzekający podlegały dwie inne – równie istotne kwestie. Zgodnie z pierwszą z nich – stowarzyszenie może prowadzić działalność gospodarczą. Z kolei druga zakłada, iż w takim przypadku stowarzyszenie, wpisane do rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych fundacji oraz samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej, podlega obowiązkowi wpisu także do rejestru przedsiębiorców.

W świetle wymienionych unormowań, kwestia dopuszczalności prowadzenia przez uczniowski klub sportowy działalności gospodarczej ma istotne znaczenie. Uznanie bowiem, że klub ten może prowadzić działalność gospodarczą mogłoby *prima facie* uzasadniać tezę o konieczności wpisania go do rejestru przedsiębiorców po uprzednim wpisie do rejestru stowarzyszeń. - co wydaje się jednak nieuprawnione w świetle oceny dalszych unormowań.

Sąd Okręgowy dokonując analizy omawianego już art. 4 ust. 7 ustawy *o sporcie* wskazuje, iż podlega on wpisowi do ewidencji prowadzonej przez starostę właściwego ze względu na siedzibę klubu i z chwilą wpisu uzyskuje osobowość prawną, co oznacza iż nie podlega wpisowi do rejestru stowarzyszeń. Zdaniem Sądu – w tej sytuacji uczniowski klub sportowy nie może podejmować działalności gospodarczej, co samo przez się wyklucza wpisanie go do rejestru przedsiębiorców.

Zdaniem Sądu, wniosek taki wynika jednoznacznie z treści w/w art. 4 ust. 7 ustawy *o sporcie*, nakazującego odpowiednie stosowanie przepisów ust. 2 i 4-6 do innych niż uczniowski klub sportowy klubów sportowych działających w formie stowarzyszenia, których statuty nie przewidują prowadzenia działalności gospodarczej. W świetle tego unormowania, inne niż uczniowskie kluby sportowe działające w formie stowarzyszenia, których statuty przewidują prowadzenie działalności gospodarczej, podlegają wpisowi do rejestru stowarzyszeń, a jeżeli podejmą tę działalność także obowiązkowi wpisu do rejestru przedsiębiorców. Prawidłowa wykładnia przedstawionych unormowań uzasadnia więc stanowisko, że uczniowski klub sportowy jest szczególnym rodzajem klubu sportowego nastawionego jedynie na prowadzenie działalności sportowej i nie może podejmować działalności gospodarczej, co powoduje, że postanowienia statutu na ten temat, jako sprzeczne z prawem są nieważne.

Odmienne wykładnia omówionych unormowań wydaje się nie zasługiwać na aprobatę i może zostać określona *a quo* mianem *contra legem*. Niewłaściwym wydaje się również, iż w wielu przypadkach doszło do dokonania przez inne sądy

rejestrów wpisów uczniowskich klubów sportowych do rejestru przedsiębiorców, skoro ustawodawca wyłączył w odniesieniu do uczniowskich klubów sportowych możliwość prowadzenia działalności gospodarczej zgodnie z art. 22 *Konstytucji RP* (Dz.U.1997).

W zakresie prawidłowości stosowania ustawy o sporcie w odniesieniu do uczniowskich klubów sportowych – a w szczególności w odniesieniu do aspektów związanych z wpisem i odmową wpisu do ewidencji – wypowiadały się również Sądy administracyjne.

Jak już wspomniano, zgodnie z treścią art. 4 ust. 4 ustawy o sporcie, wpis i odmowa wpisu uczniowskiego klubu sportowego do ewidencji następuje w drodze decyzji administracyjnej w rozumieniu przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, co oznacza kognicję sądów administracyjnych.

Przykładem takiego stanu faktycznego jest stanowisko Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu. Sąd ten, rozpoznając na posiedzeniu niejawnym sprawę skargi na postanowienie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w przedmiocie niedopuszczalności odwołania w sprawie wpisu klubu sportowego do ewidencji, w orzeczeniu końcowym odrzucił złożoną skargę, uznając za zasadne stanowisko Kolegium, że *odwołujący się nie uczestniczył jako strona w postępowaniu administracyjnym (...) w sprawie wpisu wnioskodawcy - Sportowego Klubu (...), do ewidencji Pozostałych Klubów Sportowych (...). Uprawnienie do występowania w postępowaniu dotyczącym wpisu do ewidencji klubów sportowych odrębnego podmiotu, a w konsekwencji do kwestionowania zapadłego w tej sprawie rozstrzygnięcia, nie wynika także zdaniem organu, z powołanej ustawy o sporcie* (Postanowienie WSA w Opolu z dnia 24.02. 2014). Uzasadnia to przyjęcie tezy, iż tylko podmioty uczestniczące w procesie dokonania wpisu do ewidencji, mogą skutecznie kwestionować jego treść.

Istotną kwestią, którą zajmował się z Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie, była prawna dopuszczalność dokonywania w ewidencji klubów sportowych zmian danych dotyczących stowarzyszenia w przypadku braku organu wykonawczego uprawnionego do skutecznego występowania w postępowaniu administracyjnym.

Podstawą rozstrzygnięcia w rozpoznawanej sprawie, były obowiązujące w dacie złożenia wniosku o dokonanie w ewidencji klubów sportowych działających w formie stowarzyszenia, których statuty nie przewidują prowadzenia działalności gospodarczej wpisu zmiany danych, przepisy uchylonej ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. *o kulturze fizycznej*. W omawianej sprawie - w dacie wydania decyzji – ustawa ta utraciła moc, natomiast art. 4 ustawy *o sporcie*, oprócz regulacji analogicznych do tych zawartych w ustawie *o kulturze fizycznej* a dotyczących szczególnych rodzajów klubów sportowych, zawiera regulacje dodatkowe związane z formą dokonywania wpisu i odmową wpisu do ewidencji oraz z wymaganymi do dokonania wpisu dokumentami. Z unormowania tego wynika, iż dokonując do ewidencji wpisu klubu sportowego działającego w formie stowarzyszenia, którego statut nie przewiduje prowadzenia działalności gospodarczej, wnioskodawca ma obowiązek złożenia m.in. statutu wraz z listą założycieli oraz protokołem wyboru komitetu założycielskiego. Wymóg ten wiąże się więc między innymi z koniecznością badania przez organ ewidencyjny istnienia legitymacji do złożenia wniosku o dokonanie

wpisu po stronie podmiotu go składającego. Skoro więc w dacie złożenia wniosku o wpis do ewidencji klub nie posiadał organu wykonawczego uprawnionego do skutecznego występowania w postępowaniu administracyjnym, to postępowanie o wpis było postępowaniem bezprzedmiotowym, podlegającym umorzeniu w drodze decyzji (Wyrok WSA w Lublinie z dnia 07.07.2011).

Wnioski końcowe

Dokonując podsumowania omawianej problematyki, stwierdzić należy, iż zmiany które dokonały się w zakresie prawa stanowionego w sporcie w ciągu minionych kilku lat, są bardzo duże. Proces powstawania nowej ustawy trwał długo. Uczestniczyło w nim wiele środowisk i wielu wybitnych specjalistów. W pracach nad ustawą przedyskutowano wszystkie opinie i pomysły, omówiono wszystkie zastrzeżenia i uwagi. Osiągnięto ostateczny kompromis, w którym wszystkie zapisy i regulacje wydają się spełniać oczekiwani sympatyków sportu – czy to na kanwie amatorstwa czy zawodowstwa.

Nowe prawo tworzy jednolity system sportu w Polsce. Akceptuje różne potrzeby i nadaje im równe prawa i obowiązki. Pozostawia duży obszar autonomii, w budowaniu struktur i stosowaniu rozwiązań organizacyjnych, zapisanych w statutach klubów.

Jak już wcześniej wspomniano, jeszcze w latach 1996–2010 sądy powszechne i administracyjne skutecznie korygowały wszelkie błędne rozstrzygnięcia organów administracji rządowej i samorządowej, klubów sportowych oraz pozostałych podmiotów w zakresie realizacji procesów związanych z szeroko pojętym uprawianiem sportu. Sytuacja ta zasadniczo zmieniła się po 2010 roku, kiedy to sprecyzowano zasady działalności w sporcie oraz zlikwidowano swoisty dualizm wynikający z funkcjonujących uprzednio ustaw.

Uprawnionym wydaje się postawienie tezy, iż przepisy omawianych ustaw w interesującym nas aspekcie sportu szkolnego są stosunkowo przejrzyste i nie wymagają nadmiernej interpretacji. Fakt ten powoduje, iż ingerencja sądownictwa w sprawy sportu wydaje się być znikoma, co zdaje się utwierdzać nikła liczba orzeczeń sądów powszechnych czy też sądownictwa administracyjnego.

Z drugiej strony zjawisko to może świadczyć również o coraz większej wiedzy i kulturze prawniczej osób bezpośrednio stosujących przepisy prawne regulujące omawiana niniejszym artykułem kwestię.

Literatura

1. Dz. U. 1997, nr 78, poz. 483 z p.z.
2. Dz. U. 2001, nr 79, poz. 855 z p.z.
3. Dz.U. 2005, nr 155, poz. 1298 z p.z.
4. Dz.U. 2007, nr 226, poz. 1675 z p.z.
5. Dz.U. 2010, nr 127, poz. 857 z p.z.
6. Dz. U. 2011, nr 243, poz. 1449.
7. Dz.U.2013.267 j.t. z p.z.

8. Dz.U.2013.672 j.t. z p.z.
9. Dz. U. 2014. 121 t.j.
10. Dz. U. 2014, poz. 715 z p.z.
11. Dz. U. 2014.1025 j.t. z. p.z.
12. Ignatowicz J.: Prawo rzeczowe, Warszawa 2000.
13. Postanowienie SO w Toruniu z 02.04.2013 r. (sygn. VIGZ 44/13), POSAG 2013/3/70-76.
14. Postanowienie WSA w Opolu z dnia 24.02. 2014 r. (sygn. II SA/Op 14/14), „Lex” nr 1429661.
15. Rządowy projekt ustawy o sporcie, druk sejmowy nr 2313 z dnia 28.08.2009 r. (<http://orka.sejm.gov.pl>).
16. Sarnecki P.: Prawo o stowarzyszeniach. Komentarz, Warszawa 2007.
17. Serwach M.: Kodeks cywilny. Komentarz. Część ogólna. LEX 2014.
18. Wyrok WSA w Lublinie z dnia 07.07.2011 r. (sygn. III SA/Lu 172/11), „Lex” 1087532.